

ציודה לדרך:

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציודה לדרך: פרשת נשא - שבועות

צלון מס' 136 | התשפ"ג

בְּדֶרֶה הַפְּרָשָׁה

רַגַע שֶׁל הַתְּעֵלוֹת

אִישׁ אֹי אִשָּׁה כִּי יִפְלֵא לְנֹדֵד נָזִיר לְהִזִּיר לָהּ' (ו, ב)
 מדוע צִוְּתָה הַתּוֹרָה עַל הַנָּזִיר לְהִבְיֵא קָרְבַּן חֲטָאת בְּתָם
 יְמֵי נְזִירוֹתָיו? אֹמֵר הַרְמֵב"ז, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲטָא. וְאִם
 תִּתְמַח אֵיזָה חֲטָא יֵשׁ בְּיָדוֹ, הֲלֹא אֲדַרְבֵּהּ, הָאָדָם הַזֶּה
 הַתְּעֵלָה עַל עֲצָמוֹ, הוּא הַפְּלִיא לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ נְזִירוֹת
 וְלִפְרֹשׁ מִתְּאֻוֹת הָעוֹלָם, וּבִשְׁל כֶּה הַתּוֹרָה אַף מְכַנֶּה
 אוֹתוֹ "קְדוֹשׁ"!
 אֲלֵא מְבָאֵר הַרְמֵב"ז: הַנָּזִיר הַזֶּה קִבֵּל עַל עֲצָמוֹ נְזִירוֹת
 לְזִמְן קָצוּב. בְּאֲמָרוֹ "הַרִינִי נָזִיר" סָתָם - נְזִירוֹתוֹ חָלָה
 לְשִׁלְשִׁים יוֹם. אִם קָצַב זִמְן, נְזִירוֹתוֹ חָלָה לְמִשְׁחָה אוֹתָהּ
 תְּקוּפַת זִמְנוֹ, וְלֹא חֲרִיקָה - בְּטֵלָה נְזִירוֹתוֹ.
 מָה עוֹשֶׂה הָאָדָם לְאַחַר שֶׁכִּלּוֹ וְחִלְפוֹ יְמֵי נְזִירוֹתָיו?
 מְכַאֵן וְאֵילָה כִּכָּר אֵין לוֹ צָרָה לְהִזִּיר עֲצָמוֹ מִן הַיָּזִן

וְלִפְרֹשׁ מִתְּאֻוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה. הֲרִי כִכָּר תִּמָּה נְזִירוֹתוֹ
 וְהוּא יְכוֹל לְחַזֵּר לְהַרְגִּילוֹ הַיְשָׁנִים, לְשׁוֹב וְלִהְיוֹת
 כְּאַחַד הָאָדָם...
 זוֹ הַתְּבִיעָה הַגְּדוּלָה עַל אוֹתוֹ אָדָם: וּמָה בְּכָה שְׂתַמּוּ
 יְמֵי נְזִירוֹתָהּ, הֲרִי בְּתַקוּפָה זוֹ זְכִיתָ לְהַתְגַּבֵּר עַל תְּאֻוֹת
 הָעוֹלָם הַזֶּה, הַתְּרוֹמַמְתָּ בְּמַעֲלָתָהּ, וּמִדּוּעַ אַתָּה יוֹרֵד
 מְמַעֲלָתָהּ וְשׁוֹב לְהַרְגִּילוֹ הַיְשָׁנִים!? אִם כֵּן, עֲלֶיךָ
 לְהִבְיֵא חֲטָאת!
 מְכַאֵן אָנוּ לְמַדִּים שֶׁעַקֵּר מַעֲלָתָהּ שֶׁל הַתְּעֵלוֹת לְפָרֵק
 זִמְן קָצַר הֵיא, מִשּׁוּם שֶׁהֵיא אֲמוּרָה לְהוֹכִיל אֶת הָאָדָם
 לְהַתְמִיד בְּהַתְּעֵלוֹת הַזֶּה וּלְרוֹמֵם אוֹתוֹ מַעֲלָה מַעֲלָה.
 הַתְּרוֹמַמְתָּ - תְּמַשִּׁיחַ! הַתְּעֵלִית - תִּתְמִיד בְּהַתְּעֵלוֹתָהּ!
 אִם הַהַתְּעֵלוֹת הֵיא לְפָרֵק זִמְן קָצַר בְּלִבְךָ וְלֹא חֲרִיקָה שֶׁב
 הָאָדָם לְמַצְבוֹ הַקּוֹדֵם - אִם כֵּן מָה הוֹעִילָה הַתְּעֵלוֹתוֹ?

בטויל 'פח המשיכה' להמרייות

רבי שמשון פינקוס זצ"ל ממחיש זאת בדרךכו: בני אדם קופצים לגבה. יש מי שקופץ לגבה של מטר ויש מי שקופץ לגבה של מטר וחצי, אבל דבר אחד משותף לכלם: רגע אחרי שהאדם קפץ לגבה המקסימלי שלו – הוא שוב נוחת על הארץ. מדוע? בגלל פח המשיכה אשר מושך את האדם כלפי מטה.

האדם חושב בלבו: 'חבל שלא המציאו פטנט שמכטל את פח המשיכה... כך הייתי יכול לקפץ לגבה ולהשאיר למעלה, להשקיף על כל העולם מלמעלה'. אומר הרב פינקוס: גם אם לעת עתה לא המציאו את הפטנט לבטל את פח המשיכה הפיזי, יש דרך לנתק את פח המשיכה להמרייות של העולם הזה! אומרת התורה: תקבל על עצמך נזירות, אפילו לזמן קצר, שלשים יום. ומה המשמעות של הנזירות? בתקופה הזו תוכל להמשיך לאכול כרגיל – בשר, עוגות, ממתיקים, לשתיית כרגיל – קפה, קולה... עליה להמנע רק מדבר אחד – משתיית יין.

יחשב האדם בלבו: איזה ערה יש לנזירות הזו? אם אני ממשיך להנות מכל מנעמי העולם, מה מועילה הנזירות שלי מן היין?

אומרת התורה: "כי נור אלקיו על ראשו". יש לה כתר על הראש, קדשתה בקדשת כהן גדול! ומדוע? כי התרוממת בדבר אחד למשה שלשים יום.

חושב האדם בלבו: אין ערה להתרוממות שלי, הרי בין כה וכה אני לא אחזיק מעמד ואפלי! אם כן חבל שאתחיל.

המחשבה הזו היא עצת היצר. הוא מבליבל את האדם בכל מיני מחשבות זרות, ומוכיח לו באותות

ובמופתים שחבל להשקיע מאמץ בהתעלות שלו... אבל התורה אומרת בדיוק להפך: "איש כי יפליא – אתה עושה דבר נפלא, מעשה פלאי. אתה מרומם את עצמך – אפילו אם זה רק בדבר אחד, ואפילו אם קצבת מראש תקופת זמן קצרה. ומדוע זו מעלה גדולה כל כך? משום שאם תתחיל בדבר אחד ותתעלה בו למשה זמן קצר – לאחר מכן תוכל להרחיב את ההתעלות גם בדברים נוספים, ותזכה להתמיד באותה התעלות לארבע זמן.

לתפס את הרגע!

שמעתי **מרבי יצחק זילברשטיין שליט"א** על מקרה מעניין. והוא הוסיף לכה הרגש נפלא שתפס אותו מאד.

מנהלת באחת מרשתות הגנים הייתה מרצה מאד מתפקודה של אחת הגננות, והחליטה להפתיע אותה. מה עשתה? לקרוא סוף חודש איר אפתה לכבודה עוגה גדולה עשויה שכבות, ובתוכה הטמינה את המעטפה עם המשכורת החודשית, בתוספת 'בונוס' של חמש מאות שקל. כשהגננת תחתה את העוגה, היא תפתע למצא בה את המעטפה עם ה'בונוס'...

הפתעה משלמת!

באמצע השבוע שלחה המנהלת את העוגה לביתה של הגננת. הגננת החליטה לא לאכול את העוגה ביום חול אלא לשמר אותה לכבוד שבת. ביום ששי חל ראש חודש סיון, ובעלה הפתיע אותה עם עוגה לכבוד שבת... אמרה האשה: עלי לכבד את בעלי ולאכול בשבת את העוגה שקנה לכבודי, ואלו את העוגה ששלחה המנהלת נאכל בחג השבועות.

הגיע חג השבועות, האשה פתחה את המקרה והוציאה מתוכו את העוגה. אף כשנסתה לפרס ממנה פרוסה, הבחינה שהעוגה מקלקלת ואיננה ראויה לאכילה. מה הפלא? העוגה נאפתה לפני למעלה משבוע, והיא לא שמרה על טריותה. בלית ברירה נאלצה האשה להשליך את העוגה לפח האשפה... לאחר החג, כשנפגשה הגננת עם המנהלת, הודתה לה על העוגה היפה, אף כמוכן נמנעה מלספר לה מה עלה בגורלה של העוגה... במקום זאת היא פנתה בשאלה למנהלת: "מה עם המשכרת של החדש האחרון, עדן לא קבלתי אותה?" המנהלת השיבה לה בתמיהה: "מה, לא אכלת את העוגה שהבאתי לך?"... הגננת לא הבינה מה ענין העוגה למשכרת... ואז גלתה לה המנהלת את סודה של העוגה: "בתוך העוגה הטמנתי את המעטפה עם המשכרת בתוספת 'בונוס' הגון"...

כעת נאלצה הגננת להודות מה עלה בגורלה של העוגה: "אני מצטערת, העוגה הייתה מקלקלת והשלת אותה לפח"...

המנהלת נזעקה: "מה עשית?! אבדת לעצמה את המשכרת!"

אך הגננת טענה להגנתה: "מנין לי לדעת שהטמנתי

את המשכרת בתוך העוגה? זה באחריותך".

הן לא הגיעו להסכמה ובאו לדין תורה. ואמנם הדינים פסקו שהמנהלת נושאת באחריות, והיא חייבת לשלם לה את המשכרת, אף לגננת היה מאד לא נעים והיחסים עם המנהלת נפגמו.

אומר הרב זילברשטיין: מה עלינו ללמד מהספור הזה? אמרו חז"ל במכילתא (פרשת בא ט): "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, אלא עשה אותה מיד". אם תדחה את המצוה לעת אחרת – בסופו של דבר תאבד אותה לגמרי, עם כל האוצר שטמון בה... אדם מתלונן לפני הקב"ה: רבוננו של עולם, רצייתי לקיים מצוות, אבל היכן הסייעתא דשמיא? איפה ה'משכרת' שהבטיחו לי? איפה המתיקות בלמוד שהבטיחו לי? מה עם השמחה של מצוה שהבטיחו לי?

אומר לו הקב"ה: זה היה בידך! אתה זרקת את הכל לפח! היה עליך לתפס את הרגע ולא לדחות אותו. הואיל ודחית - אבדת אותו, והואיל ואבדת את הרגע - אבדת הכל! אם היית מנצל את שעת הכשר, היית זוכה להתעלות ולהתרומם, והיית זוכה להתמיד בהתעלות הוא.

(רבי גואל אלקריף שליט"א - שש באמרתך החדש על במדבר)

בְּשׂוֹב ה' אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן

רש"י כותב בזהר הקדוש, שכל מי שער בליל שבועות, ומשלים את תקון הלילה הקדוש, זוכה להיות רשום ב"ספרא דדוכרניא", והקב"ה מברך אותו בשבעים ברכות!

כמה טוב להיות רשום בספר הזה... כמה טוב להתברך, מפי עליון, בשבעים ברכות...

ה'משנה ברורה' (סימן תצד) מביא בשם שו"ע האר"י ז"ל, שחבר רבי חיים ויטאל: "דע שכל מי שבלילה לא ישן כלל ועקר, והיה עוסק בתורה - מבטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק".

כמה טוב לקבל הבטחה שכזאת...

אמנם כדי לזכות בכל זה, לא מספיק להיות ערים כל הלילה. יש תנאי קודם: צריה ללמד בלי הפסק, ובלי לדבר דברים בטלים!

וכששמעתי ממנו את התשובה, נתתי גם אני נשיקה לגמרא, ואמרתי לחברותא שלי: "תן גם אתה נשיקה לגמרא. הולכים!"

באותו לילה, בליל שבועות, נפתחה הדרך לכתל המערבי! שחררו את הכתל המערבי! בנשיכה החליטו שכלם הולכים להתפלל שם.

כשהגענו לשער האשפות, ראיתי במו עיני אנשים שצבטו את עצמם... הם רצו לבדק אם הם ערים, או שהכל רק חלום... האמנם אנחנו הולכים, באמת, לכתל המערבי?

הסתפלנו למעלה, לשמים. היזה זה ממש בחינת מעמד הר סיני. לא היזה אחד שלא הרגיש כמו קבלת התורה במעמד הר סיני.

והבחור הזה שספר לי, היום הוא שכן שלי. ומאז ועד היום, כל ליל שבועות, הוא נגש אלי, ושואל אותי: "באמת לא שמעת?" הוא עדין לא מאמין שלא

שמעתי אז... איה יתכן שלא לשמע על דבר כזה?
ואני אומר את האמת: "למדתי ולא שמעתי!"

ומאז ועד היום הזה אני מחכה...

אולי השנה...

אולי השנה, באמצע הלמוד, אראה אנשים בבית הכנסת נותנים נשיקה לגמרא והולכים... ושוב

מדי שנה למדתי בנשיכה, בליל שבועות, עם חברותא שהיה עושה תענית דבור עד אחרי תפלת מוסף. אי אפשר לתאר במלים איזו הרגשה מרוממת הייתה לנו.

שנה אחת, לא אשפח לעולם: באמצע הלילה, באמצע הלמוד, אני רואה בחורים מהישיבה נותנים נשיקה לגמרא ועוזבים את בית המדרש.

בשעה שלש בלילה, נשארו בבית המדרש מאתיים בחורים בלבד, מתוך חמש מאות הבחורים שלמדו בישיבה. בשעה שלש וחצי נשארו רק עשרים.

היות והייתי עם החברותא בתענית דבור, תפסתי את אחד הבחורים שעוד נותרו, ושאלתי אותו עם האצבעות: "מה קורה פה? לאן כלם הולכים? לא

ישאר לנו מנין לתפילה!"

והוא אמר לי: "אנא ממה, אל תעשה את עצמה, כאלו אינך יודע..."

ואני ממשיך עם האצבעות. שמתי עשר אצבעות על הלב, כאומר: "תאמין לי. באמת איני יודע."

"מה אתה חרש?" הוא שאל אותי.

לא יכלתי להתאפק. לא נותרה לי כל ברירה, כפרת עוונות. אין מנין. הפסקתי את תענית הדבור ושאלתי:

"תאמר כבר, לאן כלם הולכים."

יוליכו אותי לכתל המערבי – הייתי מביט עליו כאלו
יצא מדעתו!
דוד המלך נולד בעצרת, ונפטר בעצרת, ובקצרת
השם יתברך? כבוא בעצרת, ונזכה לקבל את פניו!
יהי רצון שנזכה, עוד השנה, לביאת משיח צדקנו
ולגאולה השלמה.
(ע"פ רבי מאיר צימרוט שליט"א - דורש טוב שבועות)

אעשה עם האצבעות: "מה יש? מה קרה?" ושוב יגידו
לי: "אל תעשה את עצמך כאלו אינה יודע..."
ויספרו לי: "רוח אפינו משיח ה'! אדוננו דוד הגיע
לשערי ירושלים!"
ואז נתן פלנו נשיקה לגמרא, ונצא לקבל את פניו...
ואם מישוהו חושב שאני מדמין דמיונות, ברצוני לומר
בפה מלא: אם באותה שנה, הנה בא מישוהו, בתחלת
הלילה, ואומר לי שלקראת סוף הלילה הרגלים שלי,

הננו להודיע כי בינכם נ"י
התקבל לשיבתינו הק'
התקבל

שוקולד יתקבל לשיבת
שכבו הפיץ

שנראה בשמחת
הילדים

שוקולדה תצליח
בכימוזים

שידיה לילד טעם
מותק בכימוד

גדולי ישראל מברכים אלפי תורמים מעידים
נחת זה קרן ההסעות

הטלפון שלכם להצלת ילד יהודי ולנחת מהילדים:
1700-50-66-22

במינת הדואר שלכם

קרן ההסעות
גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-339991 קרן הסעה וסיוע לחלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il וגשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-339991 קרן הסעה וסיוע לחלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמ"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים מלוס" ברחבי הארץ